

Izhaja trikrat na teden v šestih izdanih, in sicer: vsak torek, četrtek in soboto, zjutranje izdaje opoldne, večerno izdaje pa ob 3. uri popoldne, in stane z uredniškimi izrednimi prilagami ter s „Kazipolom“ ob novem letu vred po pošti prejemana ali v Gorici na dom pošiljana:

Vse leto 13 K 20 h, ali gl. 6-60
pol leta 6 „ 60 „ 3-30
četrť leta 3 „ 40 „ 1-70
Posamične številke stanejo 10 vin.

Narobno sprejema upravništvo v Gosposki ulici št. 11 v Gorici v „Goriški Tiskarni“ A. Gabršček vsak dan od 8. ure zjutraj do 6. zvečer; ob nedeljah pa od 9. do 12. ure. Na naročila brez doposlane naročilne se ne ostramo.

Oglase in poslastice se računajo po petih vrstah, če tiskano 1-krat 8 kr., 2-krat 7 kr., 3-krat 6 kr. vsaka vrsta. Večkrat po pogodbi. — Večje drže po prostoru. — Reklame in spisi v uredniškem delu 15 kr. vrsta. — Za obliko in vsebino oglasov odklanjamo vsako odgovornost.

Naročilno in oglase je plačati loco Gorice.

SOČA

»Vse za omiko, svobodo in napredek!« Dr. K. Lavrid.

Uredništvo

se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v Gorici v I. nadst. 7. urednikom je mogoče govoriti vsaki dan od 8. do 12. dopoldne ter od 2. do 5. popoldne; ob nedeljah in praznikih od 9. do 12. dop. Upravništvo se nahaja v Gosposki ulici št. 11.

Dopisi naj se pošiljajo le uredništvu.

Naročilna, reklamacije in druge reči, katere ne spadajo v delokrog uredništva, naj se pošiljajo le upravništvu.

„PRIMOREC“

izhaja neodvisno od „Soče“ vsak petek in stane vsoto 3 K 20 h ali gl. 1-60.

„Soča“ in „Primorec“ se prodajata v Gorici v tobakarni Schwarz v Solaki ulici in Jellersitz v Nunski ulici; — v Trstu v tobakarni Lavrenčič na tgu della Caserma in Pipan v ulici Ponte della Fabbra.

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici.

(Večerno izdaje.)

»Gor. Tiskarna A. Gabršček (odgov. Iv. Meljavec) tiska in zal.

Torej obstrukcija.

Mladocški klub je sklenil končno — kakor smo povedali v četrtek — da predlog o davku na vozne listke ne pusti v razpravo. Predno pa se je to zgodilo, je zahteval od vlade to-le:

a) zakon o odpravi mitnic mora biti rešen še v tem zasedanju od obeh zbornic ter predložen v najvišje potrjenje. Dotične pogodbe, s katerimi so se dale mitnice v najem, se morajo odpovedati že v avgustu;

b) zakon o pokojninah vdovam in sirotam se mora rešiti prej, nego zakon o davku na vozne listke; obe ti predlogi je predložiti hkratu v najvišje potrjenje;

c) vlada mora določno izjaviti, da se plačila avskultantov in diurnistov uravnajo v gotovem času in da se bodo pokrivala iz davka na vozne listke;

d) zakon o davku na vozne listke mora imeti klavzulo, da stopi v veljavo hkratu z gori imenovanimi zakoni;

e) vlada se mora obvezati, da predloži v najvišje potrjenje zakon, ki je v razpravi, o odpisovanju na zemljskih davkih povodom elementarnih nesreč;

f) vlada mora podati izjavo o svojih namelih glede jezikovnega vprašanja na Češkem, Moravskem in v Šleziji.

Te pogoje je prijavil načelnik mladocškega kluba dr. Körberju. Ta pa je odgovoril, da je pripravljena vlada vstreci prvim 4 pogojem, zadnjima dveh pa ne. Ker je vlada zadnje čase obetala jako mnogo Čehom in je Körber zagotavljal, da stori vse, kar mogoče, glede zadnje točke do jeseni, je mislil, da ujame Čeha sedaj, da odnehajo ter bo mogoče odgoditi zasedanje državnega zbora pod avspicijami, zanj ugodnimi. Čeha je hotel tolažiti še dlje in jeseni bi bili tam, kjer bi bili v slučaju, da so se udali rožastim govorom dr. Körberja. Ali Čehi so sprevideli, da jih hoče vlada vleči za nos še naprej. Zato pa so hoteli vedeti pozitivniše, kako misli Körber v istini o svojih namelih glede jezikovnega vprašanja na Češkem, Moravskem in v Šleziji. Nastavili so mu past, v katero se je ujel. Rekel je, da na točko

f. ne odgovarja, in da bi s tem le preveč ne razžalil Čehov, je pridodal svojemu negativnemu odgovoru še točko e. Odgovor je moral uplivali na Čeha le v tem smislu, da se uprejo vladi. Kajti sedaj so si na jasnem s Körberjem, da ne misli storiti nič glede jezikovnega vprašanja po čeških deželah, da torej misli vleči še naprej krivico, katera Čeha najbolj boli. Zato pa se ni čuditi, da so se postavili Čehi nasproti vladi v najstrožjo opozicijo ter so pričeli ovirati delovanje državnega zbora z našim „modernim“ sredstvom, z obstrukcijo. V prvo so vložili 10 nujnih predlogov ter s tem stopili na pot obstrukcije. Teško, da ostane le pri nujnih predlogih; ako bo državni zbor še kaj časa zboroval, utegne zapeti tudi obstrukcijska „banda“...

Položaj v parlamentu pa se je poostiril še huje, ker napoved češke obstrukcije ima še dve posledici: češki minister Rezek se je odpovedal, je spraznil svojo pisarno ter odšel z Dunaja. Čehi so torej brez svojega ministra-rojaka.

O Rezku pravijo, da je bil dober minister, ki je znal v slučajih prav spretno posredovati med vlado in Čehi. Storil je, kar je bilo mogoče na njegovem stališču. Ali seveda Čehov ni mogel zadovoljiti, ker ni imel tiste moči, kar je umevno, da bi uplival na vlado tako, da bi popravila krivice, storjene Čehom. Ker pa tega ni, je gledel na končne cilje Čehov skoro vseeno, ali imajo ministra-rojaka ali ne; tista posredovanja med vlado in ministrom-rojakom imajo res v slučajih tudi kaj dobrega na sebi ter preprečijo tu-intam kako krizo, ali kar se tiče končnih ciljev, stoji tu brez orožja nasproti vladi. Mladocški so to gotovo upoštevali, ker so pustili brez daljšega truda, da je drugače njim priljubljenej Rezek demisioniral ter odšel z Dunaja.

Druga posledica napovedbe češke obstrukcije pa je ta, da so pričeli obstruirati tudi Vsenemci. Predložili so lepo število nujnih predlogov, tako da je narasla velika barikada, za katero se je skrilo normalno delovanje zbornice.

Vlada je storila s svojega stališča pač veliko napako, da je kar kategorično odbila

Čehom odgovor na točko 7. njihovih zahtev. Da je našla kako srednjo pot, bi bilo za njo boljše. Ali to seveda je bilo težko, ker Čehi so rekli aut - aut, ali da ali ne, srednje potni. In tu je pustila Körberja vsa parlamentarna spretnost in umetnost na cedilu, in ker ni mogel reči da, je rekel ne. Čehi so sedaj na čistem, da Körberjevi vladi ne morejo ničesar zaupati in verjeti, in da ta vlada nima nikake volje, odpraviti tisto krivico, katera jih najbolj boli. Proti taki vladi seveda nimajo drugega sredstva, nego strogo opozicijo in obstrukcijo.

Körber je v takih skripcih, v kakršnih že ni bil kmalu. Ministerstvo se je jelo krhati. Rezek je šel, Spens-Boden baje tudi pojde, obstrukcija od strani Čehov, obstrukcija na strani Vsenemcev — to niso šalci! In vse to sedaj tik pred odgodenjem državnega zbora, o katerem je mislil Körber, da se izvrši v najlepšem redu ob splošnem miru, čeprav ob splošni tih nezadovoljnosti. Dozdeva se nam, da se je bil Körber že nekako prevzel ter je preveč zaupal nadi, da odgodi parlament ob ugodnih odnosih. Srečo je imel premmnogokrat; zato ga je oslepila, da ni videl nevarnosti, ki mu preti, in telebnil je v zagato, iz katere se težko več izvije.

Pokazalo se je pač zopet, da vlada ne sme še dalje zanemarjati Čehov in z njimi drugih Slovanov, pokazalo se je z nova, da vlada nikakor ne sme misliti, da pojde vedno tako naprej, kakor hoče ona ob soglasju Nemcev in Lahov, pokazalo se je pa tudi od strani Vsenemcev, da gonje proti Slovanom in še hujšega pritiska na vlado, nego doslej, proti njim, ne bo še konec, marveč da bomo le še dalje lavirali med negotovostjo na vseh straneh. In tega ne bo konec, dokler ne pride na krmilo vlada, ki se kaj nauči iz takih dogodkov, iz večnega padanja iz ekstreme v ekstrem, iz stalne negotovosti položaja ter iz skrite ali očite pretnje obstrukcije.

Slovenci moramo stati v tem boju za Čehi, ker so naši dobri zavezniki in ker so njihove navedene zahteve opravljene.

Dopisi.

Iz Breginja. — Ti ubogi kavci, toliko obrekovanja morajo pretrpeti od teh hudob-

»To je meni malo mar,« ponovi zavestno Ostrinski, svlekaje si drugo rokavico.

»Toda brzojavka je resnična?«

»Resnična.«

To zagotovilo me je pomirilo popolnoma. Vsled hvaležnosti mu nalijem punča. On se je dotaknil s steklenico ustnice, izpil požirek ter dejal:

»Najpoprej na tvoje zdravje, a drugi požirek izpijem veš na čegavo?... Čestitam ti podvojno.«

»Od kod veš?«

Ostrinski pomigne z rameni.

»Saj je bil Suslovski danes še pred osmo uro v uredništvu.«

Švjatecki jame nekaj kvasiti o podlih ljudeh sploh, jaz ne morem se dalje premagati ter pograbim klobuk. Ostrinski odide ob enem z menoj, toda na poti se ločiva in čez par minut pozvonim vdrugič pri Suslovskih. Odpre mi zopet Katrica; starišev ni doma.

»Katica!« vprašam strogo, »ali ti je bila znana brzojavka?«

»Znana,« odgovori mirno.

»Toda, Katrica!«

»Kaj hočeš, moj dragi? Ne čudi se starišev... Saj oni morajo vendar imeti kak razsoden vzrok, da so se odločili za-to.«

nih naprednjakov — in to prav po krivici. Pa se-le kako grde lastnosti jim očitata: da so zagrizeni sovražniki vseh onih, ki ne trobijo v njih rog, da ne vedo, kaj pomeni „sovražnikom odpustiti“, posebno pa, da so nespravljivi. In vse to po krivici! Pravite, da gg. nunci na prižnicah in v spovednicah prepovedujejo čitati napredne časopise, ter da preklinjajo one, ki jih ne ubogajo. Kaj pa porečete k temu, če vam povem, da nam je sam naš g. nunc čital na prižnici dopis iz „Soče“ (kako je nekdo radi „Primorca“ odšel brez odveze od spovednice), a to gotovo le v znamenju sprave, četudi trdo nekateri, da ga je čital zato, ker mu je dopadel — kot cvetlje iz domačega vrta. In če mu je res le radi tega dopadel, ker je izšel morda iz naše vasi, ali ni zopet le hudobija od tukajšnjih naprednjakov, da mu od takrat (o Voliki noči) niso več postregli z kakim dopisom, ko mu tako dopada domače blago. Res je, da pri nas ni posebnih novic, vendar bi se včasih tu-intam kaj našlo n. pr. kako je dobro, da se otrok rodi pri ljudeh, da mu ni treba umreti brez sv. krsta itd.

Pa dovolj o tem, naj se povem, kako ti preklicani naprednjaki napredujejo.

Prej, v času deželnozborskih volitev, ko so naprednjakom delali Ložani (razen jednega) preglavice, da so po svojem (!) prepričanju volili in izvolili klerikalnega kandidata, ko so naše naprednjake obkrat porazili, takrat so nosili kavci glave pokonci, češ, naprednjakom je odklenkalo — v naši občini naprednjaštvo umira... Ali bridko so se varali! O tem jih je prepričal 1. dan majnika letošnjega leta tako, da so vsi povesili ošabne glavice, kakor rož'ce, če jih slan'ca pomori. Omenjenega dne je bila namreč volitev novega starestinstva. Naši klerikalni prijateljski, ki nosijo sedaj tako priliznjeno-sladke obrazbe, so računali, da dobé če že ne vseh 18 starestin, pa vsaj večino, — a kavci obrača, naprednjak obrne. Česar ni nikdo pričakoval, se je zgodilo: zmagali so naprednjaki v vseh treh razredih. Zanimivo je bilo opazovati nasprotnike. Med volitvijo v II. razr. so se samozavestno gledali na uboge naprednjake, ki se jim upajo nasprotovati ko so pa i tu propadli, so nekoji pristopili k zmagovalcem, a

»Toda ti, Katrica?«

»Jaz sem se poprijela prvo prilike... ali mi to zameriš, Vladko?«

V obeh se mi je zjasnilo in zdelo se mi je, da ima Katrica popolnoma prav. Da zares, čemu sem pridiral sem-kaj kakor norec? Med tem se mi Katrica približa, ter oprè glavico na mojo ramo; jaz jo objamem okrog pasu, ona se mi skloni k licu, zapre oči, namuza svoja rožnata usta ter šepeta:

»Ne, ne, Vladko!... po svatbi... prosim te!«

Vsled te prošnje jo poljubim na usta. Na Katričinih očeh se prikaže omedlost... Naposled jih zakrije z roko ter reče:

»Pa sem te prosila, da bi ne...«

Izgovor in pogled izpod roke me tako raznameta, da jo jamem vdrugič poljubovati. Ako koga ljubimo, čutimo naravno več volje, ga poljubovati, nego na primer biti... In jaz sem ljubil Katrico neizmerno, v življenju, do smrti in po smrti. Ona, ali nobena in basta!

Katica mi izrazi vsa zasopljena bojazen, da izgubljam spoštovanje do nje. Najdražje bitje, kake neumnosti govori! Pomirjam jo, kolikor morem, na to jameva pametno govoriti.

(Daje pride.)

— 7 —

TA TRETJA.

Kratkočasna povest.

Poljski spisal H. Sienkiewicz.

Posl. Podravski.

Dalje

»Dasi čim, da postajaš bedast, vendar te zahvaljujem, sem mu odgovoril in stiskala sva se na vso moč. Vah Poterkovič je nekaj omenil, da se mu je posušilo grlo. Jaz nisem imel niti božjaka, toda Švjatecki je imel dva rublja, pa tudi drugi so jih imeli. Pa jamejo skladati in na mizo pride punč... Pijejo na moje zdravje ter me znovič dvignejo kvišku, in ko jim povem, da je stvar s Suslovskimi zopet v redu, napijajo tudi Katrici! Med tem pride k meni Švjatecki ter reče:

»Mar misliš, mladi bedak, da oni niso čitali poprej brzojavke nego ti je gospodična napisala pismice?«

Oj, opica! Kakor bi me bil s palico treščil po glavi. Na jedni strani se mi jasni obzorje, na drugi pa temni. Od Suslovskih je mogoče vsega pričakovati, toda da bi bila Katrica zmožna takoga računstva!

Verjetno pa je vsekako bilo, da so zarana v kopališču prečitali brzojavko ter me takoj pozvali.

V prvem hipu hočem zdrjati k Suslovskim ter jim to očitati v obraz.

Toda ne morem zapustiti družbe... Med tem dospè Ostrinski, eleganten, hladen, samozavesten, z rokavicami na rokah kakor navadno. Bistroumje mu sije z obraza kakor luna, kajti bil je premedeneec, podkovan na vseh štirih.

Že na pragu jame značilno mahati s palico, ko pravi:

»Čestitam, mojster, tudi jaz čestitam.«

Ta »jaz« je posebno naglaševal, kakor da bi to njegovo čestitanje imelo kaj več pomena nego drugih.

Sicer je tudi mogoče, da je tako... »Kaj si vse nakupal!« kličem.

»Kakor me tukaj vidiš, sem še le iz »Letavca« poizvedel o vsem tem.«

»Kaj mene to briga?« odgovori Ostrinski.

»O razstavi slike tudi nikdar nisem govoril.«

»Pa govoriš sedaj,« odgovori hladnokrvno Ostrinski.

»Tudi matere on nima in torej ni mogla zboleti!« kliče Vojteh Mihalek.

ostali so izgubili kakor šturki, če stopiš o polnoči z lučjo v kuhinjo.

Vse na svetu se maščuje. Kakor so se Ložani ob deželnozborskih volitvah hvalili, da oni „rihtajo“ naprednjake, tako so sedaj naprednjaki nje „urihtali“, da je izmed 18 starešin dobil Breginj 14, Robidišče (32 his) 4 in Logje (32 his) pa vse tiste, ki niso bili izvoljeni.

Dne 24. maja je bila volitev novega župana. Izvoljen je bil skoraj enoglasno naprednjak.

Is Rodika. — Sporočil sem Vam že v cenj. listu „Soča“ št. 54. z dne 10. maja t. l., kako da se ravna v naši farni občini z revnimi posestniki itd.; prejemši pa list „Soča“ št. 47. z dne 17./5. t. l., vidim neki dopis iz Rodika, katerega je skrpucal naš g. župnik, in sicer tako, da je napravil nič manj nego 11 ni-res-ov, kateri se pa opirajo skoro na same „res-e“:

1. ni res glasi se tako-le nekako: ni res, da se je ugovarjalo pri obravnavi od cerkv. odbora in cerkv. starešinov itd. G. župnik, res je pa, da vse navzoče ljudstvo je bilo za prekritev cerkve, razun enega cerkv. starešina, katerega ste sam pred kratkim starešinom imenoval, ker ste dobro vedeli, da edino on Vam pojde na roko, in tako bo drugim sosedom želel veliko škodo! Kar se je pa pred sklepalo in sejalo — na Vaše nagovarjanje, se je pa vse razveljavilo, ker ljudstvo je vso stvar bolj natanko pregledalo. Kaj ne, g. župnik?

2. ni res — glede prevdarka c. kr. teh. urada za zidanje nove cerkve! Naj si bode mnenje pa Vaše ali g. inž. Palesi-ja, je vse edno; to je glavno, da nekaj ste vendar prevdarjali in mislili napraviti, ako bi se hitro stvar ne predručala. (G. župnik! Kako pa ste mogli Vi vedeti popred, kaj bode g. inž. Paleze pozneje govoril, ko sami trdite, da je bil se le potem na licu mesta?) Po vašem mnenju bi morali mi trpeti še mnogo več od 22—33 tisoč kron, mogoče tudi 50 tisoč K, ker bi se moralo tudi vse altarje predelati, kaj ne, g. župnik?

Pod točko 3., 4. in 5. ni res se zgovarjate, da niste rekeli, druge stroške pa bi glavna občina zložila. Ali res je res, da ste rekeli, farna občina bi le malo v denarju prispevala, ter vse drugo, kar bi manjkalo, bi kmetje z več deli in kakor n. pr. apnom, peskom, lesom itd. poravnali. (G. župnik, ali mislite, da apno, les itd. nič ne stane, le poskusite napraviti apnenico, pa bodele videli in prepričali se, koliko stane; mi smo o tem dobro poučeni.) Torej po Vašem mnenju se pravi to, da kmetje ne počutijo na tak način velikih stroškov. Dobro, g. župnik, se Vam zahvaljujemo za take nasvete. Vas prašamo, kdo pa počuti take stroške, mogoče Vi, cerkev ali kdo? — Kar se tiče podpisov na vtok pa je tako-le: nekateri so podpisali na zvita prigovarjanja Vaših agentov — iz nevednosti. Drugi iz strahu pred Vami in Vašim nadlegovanjem, in tretji Vaši privrženci; ali pri vsem tem še 1/3 davkoplačevalcev ni podpisala Vašega utoka. (Na tak način znate dobro koristiti kmetu; saj se razvidi že iz utokov, katere ste skrpali

ter odposiljal na više pol. oblasti, ki so bili pa brezvpešni).

6. ni res — pravite, da niste rekeli: dosti bi bilo samo cerkv. oskrbnistvo, katero bi vse potrebno napravilo itd., ali rekeli ste, da samo za popravo cerkve na lastne stroške bi ne bilo treba toliko ljudi skupaj spravljati, temveč le cerkv. oskrbnistvu naročiti, da vse to izvede, torej čemu toliko teh dom. ni-res-ov, ko sam pritrđite; mislimo, da vsaj citati bi morali bolj pazno.

7. in 8. ni res — pravite, da niste rekeli, da cerkev ne more sama stroškov nositi, ker da nima gotovega denarja. itd.

Rekel ste pa res, da cerkev nima got. denarja, da cerkv. denar je le pri kmetih, od kojih pa ni mogoče ga iztirjati, torej kaj mešate z nekimi obrestimi in glavnici, katerih pa ni treba za popravo cerkve, ker cerkev ima toliko gotovine v hranilnih zavodih, da se sama lahko popravi, tako se je vsaj govorilo pri konkurenčni obravnavi; kaj pravite na to, g. župnik Elsnic?

9. ni res — ne odgovorjam več, ker je bilo v prejšnjih točkah omenjeno.

10. ni res — pravite, da niste rekeli, da Vam ni mogoče prevzeti nadzorstvo dela itd.; res je pa, da ste rekeli, da ne morete prevzeti nadzorstvo dela, ker niste zvedenec. (Ali da bi se cerkev na novo zidala, pa bi se še ponudil, saj ste rekeli tudi, da cerkev po Vašem mnenju bi ne stala 30.000 ali naj si bode 33 tisoč K, ampak mnogo manje, i to ne da bi opiral Vaše mnenje na kakega strokovnjaka. (G. župnik, kaj mislite, da so ljudje po svetu slepi, ali znate, da pri nas niso več tisti časi kakor so bili pred 100 leti!)

11. ni res — pravite, da ni res, da so odborniki vso stvar pojasnili in s tem davkoplačevalcem koristili. Res je res, da odborniki so vso stvar visim oblastnijam pojasnili, ter tako davkoplačevalce nepotrebnih stroškov obvarvali. G. župnik, ali niste slišal od Vaše stranke, ako pa ste pozabili, pa vprašajte cerkv. starešina A. C. in ta Vam bo vso stvar še enkrat ponovil, kar se je v Vaši navzočnosti govorilo. Na ugovarjanje enih in drugih starešinov je prišla stvar na glasovanje, in glasovalo se je razun Vas in enega Vaših podreptic vsi po namenu odloka c. kr. namestništva, da se cerkev samo prekrije, ki je bilo potrebno spoznano in določeno. In tako je le prav in pravično, zapomnite si to, gosp. župnik! Vaše ni-res-ov sem končal ter hočem dodati še 12. res, kateri se glasi: V Rodiku se je popravilo pred kratkim časom župnišče ter s tem naložilo davkoplačevalcem novo breme od 6000 K dolga, od kojih treba obresti plačevati in sicer 300 K. letno. Torej skrbel ste prvo za sebe, da ste si napravil lepa in moderna stanovanja, da jih lagje oddajate tržaskim izletnikom v najem; s tem ste nas v dolgove spravil, sebi pa koristil. (Torej tako znate Vi posestnikom koristiti, kaj ne, g. župnik? ali ni res?)

Sedaj hočete zidati na novo cerkev, nakopiti nam novih dolgov itd. Ako hočete nam deliti samo take nepotrebne dobrote, bi bilo boljše, da se obrnete še do kake fare, kjer mogoče udobite za gotovo kako odli-

kovanje. Ako pa hočete na novo cerkev zidati, mi Vam nismo protivni, zidajte in delajte s svojim denarjem in onih, ki se dovoljni take stroške prikriti, mi Vam bomo za gotovo hvaležni na vse večne čase. — Amen. Rodičan.

Domate in razne novice.

Jutri v Rihemberg! — Velika narodna slavnost, kakorsnih je videla malo naša lepa Vipavska stran, se bo vršila jutri v Rihembergu. Zbrana bo tam cela Vipavska dolina, ker je zagotovljena tudi udeležba izpod Čavna; iz Ajdovštine, našega zavednega narodnega trga, ki nikdar ne zamudi storiti svojo narodno dolžnost, je napovedanih obilo gostov, kakor pošlje tudi sivi Kras premnogo ljudstva in inteligence jutri v Rihemberg, tržaske goste pa pozdravi na svojih tleh, kakor pritiče, kadar gre brat k bratu. Tržaski gostje dosepejo v Rihemberg že predpoldne, ogledajo si tudi gornji grad, odkoder odkorakajo pes na lice mesta.

Vožnja iz Gorice v Rihemberg je prijetna ter ne traja tako dolgo. Rihemberžani rabijo v Gorico dobro uro s konjem. Z žardinjero, zlasti ako se kje vstavi, utegne trajati vožnja do 1 1/2 ure. Na potu tje pa bodo videli izletniki novo Vipavsko železnico, nove mostove, predore in druge železniške naprave.

Pripominjamo, da se bo vršila veselica ob vsakem vremenu. Kdor se hoče peljati z žardinjero iz Gorice do Rihemberga in nazaj, naj se oglasi še danes v „Goriški Tiskaral“.

Odhod z žardinjerami je jutri popoldne ob 1. uri. Izletniki morajo biti na Starem trgu, kjer bodo čakale žardinjere, že pred 1 uro.

Torej na svidenje jutri v Rihembergu!

Novi nadškof in knez. — Ker je bil v ponedeljek novi nadškof in knez prem. monsieur Jordan v Rimu v javnem konzistoriju proglašen našim nadškofom in knezom, so že priče običajne čestitke in poseti. Posetila ga je prva mestna duhovščina, izrekli mu svojo udanost in pokornost. Prem. knez in nadškof jo je sprejel presrečno ter želel skupnega složnega delovanja.

Dalje je posetil nadškofa tudi mestni župan z dvema odbornikoma.

Odlikovanje. — Namestništveni svetnik za administrativne in ekonomske stvari pri deželnih solskih oblastih v Primorju, Rudolf Czermak pl. Eichenfels, je dobil naslov in značaj dvornega svetnika.

Končno vendar volja božja in milost sv. Duha. — Naši kavci, njim na čelu politikujoča duhovščina, so končno le prišli do tega, da pravijo, da je novi knez in nadškof (doslej so kneza izpuščali ter pisali le nadškof!) poklican po volji božji in milosti sv. Duha vladati goriško cerkev (čudna fraza: goriška cerkev! Saj obseza metropolija, kateri je postavljen na čelo, vendar nekaj več nego le „goriško cerkev“.)

Najprvo so bili nevoljni, ker ni bil poklican Mahnič s Krke, in tej nevolji so dali izraza naši goriški kavci v svoji podružnici v

Trstu, ki sliši na ime „Novi list“, sami pa niso imeli nikake srčne besede za novega kneza in nadškofa, marveč so le suho poročali, da je „imenovan“. Sedaj pa so se že streznil in računajo s položajem. Odstavili ga ne morejo ter posaditi na njegovo mesto preljubega Mahnič; zato je treba priti, laskati se mu. Stopili so s pota presečenja in nevolje na pota približavanja. Svojo zadnjo vest o nadškofu je „Prim. L.“ že primerno okrasil in govori že o volji božji in milosti sv. Duha, katera pa so poprej hranili za Mahnič. No, sedaj se udajajo položaju ter bodo skušali spraviti prem. kneza in nadškofa na opolzka pota svoje politike. Kolikor pa poznamo prem. g. nadškofa, jim tje ne bo sledil, marveč postane pastir vseh, ter začne v svrhu miru in sprave, katerih je prav v našem delu dežele potreba, svoje apostolsko delo.

Trpinčenje v šoli. — Prijokal je otrok iz soč. Bolela ga je rama in tri dni ni mogel vzdigniti roke. Starši so poizvedovali in poizvedovali, kaj da je, slednjic se je razvila iz vsega tega govorica, da je g. nunc v šoli v Krombergu otroka nabodel po rami z iglo ali buciko. Otrok je baje tako kričal, da ga je čul čuvaj v Panovcu. Ta nunc, o katerem se raznaša ta govorica, je prijatelj kaplana Dermastie, je igral baje vlogo po znanih žalostnih dogodkih v Krombergu, ter je zrel za neko poglavje v „Soči“, kamor ga postavimo o priliki, ako potreba.

Vse to smo čuli iz ust uglednega vejljaka, kateri pravi, da je vse to res. Govorili bomo se določneje.

Za danes opozarjamo solsko oblast na ta slučaj ter si dovoljujemo še vprašanje: kaj se je zgodilo ali kaj se zgodi s slučajem v Solkanu, v kateri je zapleten kaplan Dermastia? Znano nam je, da so bile na ovadbe v farovških listih hitro uvedene preiskave. Ali ostanejo tako kričeci slučaji le slučajji?!

Slovenska Čitalnica v Solkanu napravi s svojo staro znamenito zastavo izlet v Rihemberg dne 15. t. m. — Ta zastava je gotovo najčastitljivejša, kar jih imamo danes na Slovenskem. Zato je lepo od Solkancev, do zaplapolja 15. t. m. sredi Vipavske doline v tako ogromni slovenski družbi.

„Slovenec“ in občinske volitve v Rihembergu. — Ne zdi se mu verjetno naše poročilo, da so izvoljeni v občini Rihemberg-Brje sami narodno-napredni možje, marveč išče izid volitev v kakem prepiru lokalnega značaja. Sodi pač po sebi. Ker ima patent za laganje, misli, da lažejo tudi napredni listi. Ali temu ni tako. Občinske volitve v Rihembergu so skončale tako, kakor smo pisali, to je s popolno zmago narodno-naprednih mož in s popolnim porazom Pavlice, očeta znanih rimskih doktorjev v Gorici. Ta dva jamčita menda dovolj, da oče ni — naprednjak, kakor jamčijo imena novega starešinstva za to, da isto ni prav nič klerikalno, marveč skozi in skozi čisto narodno-napredno. Tako je, preljubi „Slovenec“.

Čudno le, da v Rihembergu išče lokalne razmere ter hoče s temi poteinniti

V deželi neverjetnosti.

(Nadaljuje Ahasver.)

To Ti je bilo smeha, ko si, dragi Homuncu, zopet osrečil širno slovensko domovino z novim izbruhom svojega humorističnega tele-nta v zadnjem sobotnem pismu! Saj smešno je res bilo, celo črešnje, oni sladki rdečelični otroci krasne vigradi, so popokale samega smeha tako, da človek sedaj zaman išče zdravega in nepoškodovanega sadja po Gorici in okolici. Ti si nakrat postal slovenski Saphir, in le nebo, katero nevoščljivo zrè na čast in slavo vsakega zemljane, je hotelo tekmoovati s Teboj, odprlo je svoje zatvornice, in neprestano je deževalo, toda toliko vode ni moglo dati, kolikor si je Ti spustil med svet s svojim vodenim člankom. Vse si premočil, le „Suholazec“, katerega varuje ime bolj kakor vsak dežnik pred neljubo „mokroto“, in blagajna „Centralne posojilnice“ sta ostala „suha“.

Med vrstami si pa vzlic svoji veselosti pretakal solze (saj so solze tudi voda), ko si pisal o „krivonosem škrtu“, čegar plodonosenau „produciranju“ (Ti si se izrazil bolj naturalistično, dragi Homuncu! Se vidi, da študiraš Francoze.) svetlih cekitov se ima zahvaliti liberalna stranka za svoje vspehe in dobro gmotno stanje. Resnici na ljubo po-

vem, dragi Homuncu, da se prav izborno počuti v liberalnem zavetju; celo sam se je jako laskavo izrazil napram meni o svoji zadovoljnosti in sreči, koje bi gotovo ne vžival v klerikalni sredi, katero bi moral kmalu zapustiti kot sama kost in koža, ker bi bil pomoran s fizičnimi silami, da izpije koj po vsaki jedi najmanj 7 „onč“ ricinovega olja. Smehljaje je še dostavil ta mož, da bi mu klerikavci niti ob nedeljah in praznikih ne privoščili zaslužnega počitka, da bi moral danes „delovati“ za povzdigo „Centrifuge“, jutri za izdatno podporo Čaheju in Suholazcu, pojutrišnjem pa bi moral „producirati“ (kar ne morem se poslužiti tako naturalističnega izraza, kakor Homuncu!) za klet in shrambo kuhinjske sole. Iz tega se lahko prepričaš o sreči „krivnosega škrtata“. Svetoval bi pa „ni-res-ovcem“, da si nabavijo, ker že ne morejo priti do liberalnega „škrtata“, kakega kozla, ki bi opravljal isto delo, toda bodi prepričan, dragi Homuncu, da nisem pri tem mislil Tvoje osebe. Ne, saj jih vendar imate v taki obilici, da jih morate celo streljati, ker nočete, da bi Vas kdo zamenjavajl z njimi. Ostala bi Vam pa vsejedno še ena pot do blagostanja, če se že ne bi hoteli ukvarjati z najrazličnejšimi kozli, namreč poskušati svojo srečo pri srečkah in na „lotu“, mogoče se vresnici Volkova mislica „Bedače največe, ima polno

sreče“. Posebno pa na „lotu“. Gotovo bode imel kdo iz Vaše srede, če že ne po dnevu, pa vsaj po noči kako idejo; bodi pametna, bodi neumna, vsaka ima svojo številko v sanjskih bukvicah; Vam pa je zagotovljena ne ravno „terna“, pač pa imenitna „tombola“.

V sobotni „Gorici“ je prišla nehoté in nevedé tako rekoč naravnim potom po svoji neumnosti brihtna glavica na senzacionalno idejo (niti sanjalo se mu ni), ki se gotovo udomaci na polju slovenske literature. Ta glavica piše namreč: „Ako bi ne bil dr. Tuma ustanovil novega pevskega društva, ako bi ne poklical S. v Gorico, in ako bi ne bil aranžiral izieta na Ajsevico, bi ne imeli v Gorici St. škandala“. Kako blagoglasno zveni to divno in herojično nagomadenje „ako-v“ v velikansko piramido, in vsak literat ali žurnalist se lahko poslužuje te krasne figure „conditionis“ v slučaju, da mora zamašiti mnogo prostora s svojo inteligenco. Par primerov. Dejstvo je, da umre 50-letni kmet Filip Bandelj vsled alkoholizma. Klerikavni poročevalec sede in spiše za list sledečo notico: „Ako bi ne bil kmet, ako bi ne imel 50 let, in ako bi ne bil udan alkoholičnim pijačam, ne bi umrl Filip Bandelj kot 50-letni kmet vsled alkoholizma“. — Drugi vzgled: „Ako bi bil hudomušen, ako bi bil zloben, ako bi bil nepošten, ako bi bil istega kalibra, kakor so klerikalci, iz-

dal bi „Slovenčevga“ dopisnika o „Goriških razmerah“ o priliki časnikarskega shoda, povedal bi tudi, kako je iznašel v lepem gorenjskem mestu „das lenkbare Luftschiff“ s tem, da si je napravil perutnice, vzdignil se v zrak in mnogostevilnim gledavcem v največje veselje padel zopet na zemljo, kako je pod zemljo kopal rudo itd.“ Ali ni to krasno?

Sam ne vem, kako sem prišel do jezikovnih studij (Homunculus poreče, da sem postal jezik-oslovec, češ, mogoče bo mislil vendar kdo med „Goričini“ bravci, da je to moj dovtip). Najbrže sem se preveč „zaglobil“ v „Cvetje z vrtov sv. Franciska“, katero igra precizno svojo vlogo kot „Zagloba“ na odru slovenske književnosti. Prišel sem tu pa tam pri marsikaterem ugibanju do pravega zaključka, in to dejstvo me navdušuje za nadaljevanje mojih etimoloških studij. Tako sem dožgal, da je besedica „far“ koren ali debló od „farbat“, iz česar sledi, da te marsikateri „far“ korenito ali debelo „na-farba“. To besedico nahajamo že pri starih Egipčanih n. pr. pri besedah „Puti-far“ in „far-aoni“; prvi je bil nesrečen, drugi so pa delali „piramidalne neumnosti“. Zanimiva je tudi besedica „kaplan“. Nekdo je uvedel v naša pisavo radi blagoglasja razne e. Tako na primer pri „kaplanu“, Toda mož se je varal in je napravil s svojim „kaplanom“

zmago naprednjakov — ko drugače, kjer zmagajo klerikalci, noče nič vedeti o kakih lokalnih razmerah, marveč proglašuje vse staršine za čiste katoliške može. Naj se le potolazi kar naprej preljudi resnicoljubni „Slovenec“, ker bo imel bržčas se priliko, iskati „lokalne razmere“ po občinah na Vipavskem; kajti tam klerikalne zvezde ugasajo druga za drugo.

„Obrambnemu društvu“ se bliža žalosten konec. — Kadar stopi v veljavo nov tiskovni zakon, odklenka življenju „Obrambnega društva“, katero ima namene, kakor smo jih že označili. Po novem zakonu o popravkih ne zadostuje, da se kdo samo za teče pod § 19., se skliče nanj ter zahteva popravek, v katerem se lahko zlaže na debelo, kolikor hoče. Politikujoča duhovščina se je zadnji čas pridno posluževala take prakse. Po novem zakonu pa ni potreba sprejeti popravka, ako je mogoče dokazati, da je vse ali kak stvarni del istega neresničen; tudi je določena kazen za zlorabo paragrafa o popravkih. Koliko politikujočih nunccev bi bilo zadnji čas radi tega obsojenih, ako bi bil v veljavi že novi zakon, na znatne denarne globe?! Skoro vsem, ki so kaj popravljali, bi se bili izdatno olajšali mošnjčki.

Težiti so se doslej bali, v svesti si, da pogorijo, ker kar so pisali napredni listi in kar pišejo v borbi proti politikujočim duhovnikom, od tega je 99% čista resnica in 1% sloni morda na napačni informaciji ali na slabem razumljenju. Odslej pa se bodo bali tudi tožiti, ker bomo vedno pripravljeni, doprinesti dokaz resnice za naše trditve, kakor je to naša stara navada, vsled česar moramo v slučajih nastopiti tako konkretno, tako precizno in gotovo, da se javnost čudi.

Popravljanje po novem zakonu se torej spremeni prav bistveno ter ne bo več tako enostavno, kakor so si prav želeli politikoni po farovžih, skriti za dr. Lampetovo „Obrambno društvo“! S takim pompom je bilo ustanovljeno, da bo varovalo čast in ugled duhovščine, katero jej jemljejo liberalni listi — sedaj pa, ker se može bojijo resnice, ne kaže dr. Lampetku drugega, nego da potisne svoje „Obrambno društvo“ med drugo staro šaro v klerikalno malho.

Vipavska železnica. — Na naše opazke so sledila razna „pojasnila“. Na to pripominjamo, da smo zadovoljni, ako ostane pri danih zagotovilih glede na pravočasno izročitev železnice prometu in glede na — napise. Naše opazke se niso tikale toliko podjetnikov kolikor drugih merodajnih činiteljev, in niso bile brez podlage. Ako se pa bodo na merodajnih mestih zdaj prizadevali, da se ne urednicijo „Sočine“ opazke, je nam povsem prav. Torej le čvrsto na delo, da bo železnica izročena prometu 15. septembra, tudi če ne bodo dovršena potrebna dela na južnem kolodvoru.

Tudi kar se tiče napisov, je bila „Soča“ prav dobro poučena. Dementi je le pripoznanje in poprava — krivice! Saj tudi drugače ne sme biti! Toda mi vemo, da so bili v podrobnih načrtih zaznamovani le — nemški napisi, in tiste tablice, ki so že na

prav imenitno „kapelo“, kakor imenujejo Goričani vsako blamažo. Pač pa je „kaplan“ tvorni deležnik preteklega časa glagola „kapljati“, kjer se je pa radi blagoglasja j izpustil. Resnico tega izvajanja dokazuje dejstvo, da ima rad vsak kaplan dobro „kapljo“. Nekateri so ravnili, da je deležniku „kapljan“ izpadel, da se je potem glasilo „ka-p'jan in da se je nadomestil j z l-om le radi prislovice „Nomen est omen“, češ, marsikdo bi mislil potem kaj slabega o politikujočih kaplanih. Nekaj sorodnega vidimo tudi pri besedici „fajmošter“; kakor ima namreč kaplan svojo kapljo, tako ima „fajmošter“ „fajmoš“ (soglasnik n je pa izpadel tčom časa zopet radi blagoglasja.) Kaj je pa „kurat“? No, nič lažjega, on je rad kure, naj bodo že kuhane ali pečene, in radi tega je dobil ime „kurat“. O „vikarju“ bi se se dalo pričeti! Najbrže je ta besedica v tesni zvezi z besedico „vihar“, ker je pa tu soglasnik h premehak, da bi označil ostrost in moč viharja, kateri divja na političnem horizontu, spremenil se je v trdi, soglasnik k, in tako je nastala besedica „vikar“. Seveda velja to le za politikujočo čast duhovščino, ker o drugi nimamo niti najmanjših podatkov. Častiti čitatelji! Sedaj pa bodite pozorni, kako me razreže s svojim kitajskim nožem moj prijatelj Homuncel radi teh izvajanj.

Vipavskem, so veliko premajhne za dva napisa (kje bosta!). V Ajdovščino n. pr. priroma zdaj — še je ena tablica, enaka onej, ki je že tam. To vse se zgodi, da „Soča“ ne bo imela prav, ko je pisala o tistih značilnih — nakanah, ki bi bile kar čez noč vihotapile nemško lice v Vipavsko dolino! Nam je prav tako in smo zadovoljni, da zanikajo, kar je „Soča“ trdila; nam zadošča, da se popravljajo načrti in napisi popokojajo.

Kar se tiče napisov, si dovoljujemo opazko, da bi krajevna imena morala ostati samo slovenska, kakor so ob furlanski železnici samo laška. Notranji napisi vsi najprej slovenski, in šele potem, ako že mora biti, tudi nemški. Saj nemščina pri nas ni deželni jezik!

Porotne obravnave. — 23. junija pride na zatožno klop radi tatvine 29-letni Franc Verdav iz St. Jurija na Stajerskem; predsednik razpravi dvorni svetnik Defacis. 24. junija: Alojzij Vovk, 22 let, od Lisjakov, obtožen umora; predsednik svetnik Zörner; 25. junija: Andr. K. Mlekus, predsednik svetnik Schmarda; 26. junija: Val. Mišigoj, iz Doline, 29 let, radi ropa; predsednik dvorni svetnik Defacis; 27. junija: Tereza Busić, 45 let, iz Kozane, radi detomora; predsednik svetnik Zörner.

Radi razširjenja kolodvora, katero je potrebno gledé na Vipavsko železnico, se mora izvršiti ekspropriacija nekaterih parcel v katastralni občini Grafenberg. Prizadetih je pri tem 5 posestnikov. Izvršiti to ekspropriacijo je pooblaščen goriski magistrat.

C. kr. kmetijsko društvo v Gorici. — Na podlagi § 34. in sledecih sedanjega pravila pišeče predsedništvo si čestita vabiti p. t. ude tega c. kr. kmet. društva k občenemu zboru 26. junija v društvenih prostorih v četrtek ob 10. uri predpoldne.

Program: 1. Imenovanje treh pregledovalcev zapisnika občnega zbora. 2. Poročilo centralnega odbora o delavnosti c. kr. kmet. društva v letu 1901. 3. Sporočilo: a) o računskem sklepu za leto 1901. b) o stanju društvenega premoženja leta 1901. c) Predvarek za leto 1902. 4. Sporočilo o porabi državnih podpor leta 1901. 5. Imenovanje prvega namestnega predsednika (§ 18.). 6. Imenovanje pregledovalcev računov (§ 33.). 7. Ureditev plač in potovalnih pristojbin za društvene uradnike in potovalnih pristojbin za društvene komisije. 8. Odločba kraja za občni zbor v jeseni tega leta. 9. Eventualni predlogi, predloženi v teku po društvenih pravilih predpisanega časa. — C. kr. kmetijsko društvo.

Utonila. — Iz hudournika pri Versi v Furlaniji so potegnili te dni truplo neke petletne deklice, ki je tam utonila. Deklica je hčerka krčmarja Lupierija.

Samomor — konja. — Konju g. Bonfandinija iz Zagraja je hotel hlapec vzeti komat ter ga peljali v hlev, ko sta pršla domov s kratke poti. Ali temu se je konj uprl, skočil ter se zagnal v vso močjo v zid z glavo, katero si je prekal ter ostal takoj mrtev.

Izpred sodulje. Pred tukajšnje okrožno sodnijo je stala 19-letna Josipina Bolfi iz Gorice. Zaprli so jo dne 28. maja na ovadbo Apolonije Maničeve v Krizni ulici, kateri je bila vzela hranilno knjizico, s katero je dvignila na Montu 173 K. Svojo krivdo je popolnoma priznala. Obsodili so jo na 5 mesecev trde ječe.

Iščemo spretnega knjigovodjo. — Naša „Goriška tiskarna“ A. Gabršček sprejme v službo spretnega, zanesljivega knjigovodjo, ki bo ob enem vodja trgovskega oddelka našega podjetja (zaloga knjig in tiskovin, teh zadnjih okoli 600 vrst, kolportaža itd.) Kavicije najmanj 500 K. — Ponudbe do konca junija. Reference!

50.000 kron znaša glavni dobitok loterije glediščnih igralcev. Opozarjamo čitatelje, da bode zrebanje nepreklicno dne 19. junija 1902. — Posamezni dobitki se izplačajo v gotovini z 10% odbikom.

Prebavne organe se mora najbolj čuvati. Ni ga organa v človeškem telesu, koji bi s tako neznatnim motenjem tako uplival na druge dele telesa ter istim provzročal najhujše posledice, kakor so prebavni organi. Prebavne organe se čuva s tem, da se istim omogoča delovanje ter čiščenje potom odvajajočega sredstva. Tako sredstvo za želodec je že 40 let uporabljivi Rosa-balsam iz lekarn B. Fragnerja, c. kr. dvornega zalagatelja v Pragi. Ta balsam se dobiva tudi v tukajšnjih lekarnah. 2

Razgled po svetu.

Državni zbor. — Med Wolfom in Schönererjem je prislo v četrtek do hrupnih skandalov pri predlogu Bergerja, naj se anulira pogodba z dunajsko parobrodno družbo, katero pa zagovarja Wolf. Obkladali so se Vsenemci z raznimi psovskami. Trgov. minister Call je branil družbo. Sprejete so bile predloge glede povišanja mirovin civilnim uradnikom. Klofáč je interpeliral zopet o zdravici nemškega cesarja v Marienburgu. Po drugem se je nadaljevala razprava o zakonu gledé odpisovanja davka povodom elementarnih nesreč. — Sprejet je bil dalje načrt o ureditvi delavskih odnošajev uslužbencev pri železnicah v državni režiji.

Konec obstrukcije. — Vlada se je udala. Mladočeski klub je izdal komuniké, da nima več povoda, ostajati pri obstrukciji.

Proti obstrukciji. — Nemška napredna stranka je izdala komuniké, v kateri obsoja od Čehov in Vsenemcev zapričeto obstrukcijo ter povdarja, da z obstrukcijo je uresničenje nujnih in opravičenih želj prebivalstva odloženo na nedoločen čas ter da je prepričana zopet resitev važnih socialno-političnih predlog, ki so na dnevnem redu.

Novi tiskovni zakon. — Körber je predložil zbornici poslancev načrt novega tiskovnega zakona. Iz istega posnemamo le to-le: Posebne izdaje listov so dovoljene brez vsakega posebnega naznanila oblasti, ako jih opravičujejo nakrat nastali važni dnevni dogodki ali v slučaju vojne važna in posuhna poročila. Take izdaje smatrajo kot dele časnika. — Časnike je mogoče prodajati tudi na ulicah in trgih, v javnih lokalih, kakor tudi po avtomatih. Prodajalci morajo biti stari nad 18 let. V hišo prodajat ne sme iti. — Popravki, nanašajoči se na dejanja, se morajo sprejemati, kakor doslej. Smejo se pa komentirati takoj tudi uradna poročila. Popravke sme urednik zavreči, ako more dokazati, da je cela vsebina ali stvaren del popravka neresničen; ako je preteklo 4 tedne po objavi reči, katera se popravlja, ako je popravek trikrat večji od notice, itd. — Za denarni kazni jamči izdajatelj lista. — Na čelu zakona stojijo trije temelji: 1. Tisk je prost v okviru zakonitih mej; 2. vsakemu je prosto, svoje lastne duševne ali umetne produkte vzeti v zalogo ter jih prodajati v določenih lokalih; 3. za prodajo periodičnih tiskovin v določenih lokalih je opravičen vsakdo, katerem pristojna prosta uprava svojega premoženja. — Privatne tozbe radi razžaljenje časti se ne bodo vršile več pred porotniki. Za obsodbe se znižuje kazen od 6 mesecev na 6 tednov in v globo do 2000 K. — Poleg teh so še druge važne določbe gledé subjektivnega in objektivnega postopanja, kazni, odtegnjenja postnega debita itd.

Zaplembe se bodo vršile samo v slučajih, v katerih treba varovati državni princip, skupnost države, vero, moralo.

„Slovenska Matica“ je nadaljevala v sredo svoj občni zbor. Dohodkov je bilo 36.428 K 50 vin., stroškov 36.043 K 84 vin. Pomnožilo se je prerazčenežje lani za 2275 K 18 vin. Izvoljeni so: dr. Hlešič, Orožen, Perusek, Levec, dr. Zbašnik, dr. Tavčar, Kostanjevec, Koblar, Šuklje. Dr. Tavčarja in Kostanjevca so hoteli klerikalci vreči, ali ni slo. — O tem se spregovorimo.

Na otoku Visu je padala v četrtek v jutro grozovita toča. Večina vinogradov je uničenih. Škoda je velikanska. Prebivalci so obupani. Nevhita je bila tako huda, da je jako poškodovala 7 bark, edno pa je preobrnila.

Demistija ministra Rezeka je bila že predložena kabinetni pisarni. Sodijo, da ne bo sprejeta. Misli se tudi na nekako sporazumljenje med vlado in Čehi, da bi opustili obstrukcijo! To se je zgodilo.

Posojilo mesta graškega. — Načrt zakona, s katerim je dal deželni zbor stajerski dovoljenje Gradcu, da najame posojilo 17.000.000 K, je dobil najviše potrjenje.

V Sarajevu so otvorili v znamenju hrvatsko-slovenske vzajemnosti čitalnico. Hrvatsko-slovenski slogi je napil oduševljen pesnik Kranjčević, odgovarjal je prof. Žnidarsič.

Musolino je obsojen v dosmrtno ječo, poostreno z 8 letnim zaporom v samotni celici. Tako je popolniti našo zadnjo vest.

Burli oddajajo svoje orožje. Angleži se obnašajo nasproti njim prikupljivo ter jih skušajo navdušiti za angleško vlado.

Novije vesti. — Državni zbor bo odgoden po sedanjih dispozicijah bržkone v sredo. — Klofáču so čestitali uradniki magistrata v Lvovu radi govora proti nemškemu cesarju. — Bolgarski knez Ferdinand se poroči baje z neko rusko princezino ter prestopi v pravoslavje. — Napadalca guvernerja v Vilni so obsodili na smrt ter ga obesili 10. t. m.

Foulandovo svilo od 65 kr. do gl. 3-65

meter na bluze in obleke; ravno tako črna, bele in barvane „Hennebergove svile“ od 65 kr. do fl. 14-65 meter. Vsakemu franko in enajstino prost o na dom. Azorec z obratno pošto. — Pismena naročila naj se frankirajo v Švico s 25 vin.

G. Henneberg, tovarnar svile
(2) (izkl. c. in kr. dvorni zalagatelj) v Gorihu.

Anton Pečenko
Vrtna ulica 8 — GORICA — Via Giardino 8
priporoča

pristna bela in črna vina iz vipavskih, furlanskih, brskih, del matinskih in isterskih vinogradov.

Dostavlja na dom in razpošlja po železnici na vse kraje avstro-ogorske monarhije v sodih od 60 litrov naprej. Na zahtevo pošilja tudi uzorce.

Cene zmerne. Postrazba poštena

Išče se učenca ali praktikanta za modno trgovino.

Ponudbe sprejema **J. Zornik** v Gorici v Gosposki ulici.

Proda se takoj nov glasovir

za kron 200. Rabljen je bil jedno leto. — Več se izve pri **Karolu Miliču** na Kontovelju p. Prosek.

E. LEBHERZ
Gorica
tovarna užigalice
priporoča prebivalcem Primorskega svoje izdelke raznih vrst posebno izvrstne in zanesljive užigalice

Apollo

Christofle & Cie
c. in kr. dvorni založniki
Heinrichhof Dunaj I. Opern Ring 5.
Težko posrebrnjeno
namizno orodje in posodje vseh vrst (žlice, vilice, noži itd.)
Pripoznani najboljši izdelki izredne trpečnosti.
Največja izbéra najlepših modelov.

Ilustrovan cenik na zahtevanje.

Vsi Christoflovi izdelki imajo v jamstvo svoje izvirnosti vtisneno gornjo varnostno znamko in ime Christofle.

